

הסכם מצרים-ישראל על שביתת נשק כללית

נחתם ב - 24 בפברואר, 1949

פתיחה

הואיל והצדדים להסכם זה - נענו להחלטתה של מועצת הביטחון מ - 16 בנובמבר 1948, אשר קראה להם לנהל משא ומתן על שביתת נשק, כאמצעי זמני נוסף לפי סעיף 40 של מגילת או"מ ולשם המעבר מההפוגה הקיימת לשלום של קבע בא"י; החליטו להיכנס למשא ומתן בראשות האומות המאוחדות לשם ביצוע ההחלטות של מועצת הביטחון מ-4 ו - 16 בנובמבר 1948; ומינו נציגים מיופי כוח לנהל משא ומתן ולכרות הסכם על שביתת נשק; הסכימו הנציגים החתומים מטה, בתוקף הסמכות המלאה שהוענקה להם על-ידי ממשלותיהם, על התנאים האלה:

סעיף 1.

עקרונות

בכוונה לסייע להחזרת שלום של קבע בא"י ומתוך הכרת החשיבות הנודעת בנידון זה לערביות הדדיות בנוגע למבצעייהם הצבאיים של שני הצדדים לעתיד לבוא, נקבעים בזה העקרונות הבאים, אשר יקוימו במלואם על-ידי שני הצדדים במשך שביתת הנשק:

1. האיסור שהוטל על-ידי מועצת הביטחון על השימוש בכוח צבאי לשם פתרון

שאלת

ארץ-ישראל יישמר להבא בכל החומרה על-ידי שני הצדדים.

2. שום צד מהצדדים לא יאיים, לא יתכנן ולא יבצע פעולה תוקפנית באמצעות

כוחותיו

המזוינים - ביבשה, בים או באוויר - נגד האוכלוסייה או הכוחות המזוינים של

הצד השני; ומוסכם הוא השימוש במונח "תכנן" בסעיף זה אינו חל על

תכנון מטרה תקין

הנהוג בדרך כלל בארגונים צבאיים.

3. זכותו של כל צד להיות בטוח וחפשי מפחד התקפה על-ידי כוחותיו המזוינים

של

הצד השני - תכובד במלואה.

4. התקנת שביתת נשק בין כוחותיהם המזוינים של שני הצדדים מתקבלת כצעד

הכרחי לקראת חיסול הסכסוך המזוין והשבת השלום בארץ-ישראל על כנו.

סעיף 2.

שביתת נשק כללית

1. בהתאם לעקרונות המובאים לעיל ולהחלטות מועצת הביטחון מ - 4 ו - 16 בנובמבר 1948, נקבעת בזה שביתת נשק כללית בין הכוחות המזוינים של שני הצדדים - ביבשה, בים ובאוויר.
2. שום חלק מכוחותיו של כל אחד משני הצדדים, ביבשה, בים או באוויר, אם צבאיים ואם צבאיים-למחצה, לרבות כוחות בלתי סדירים, לא יעשו מעשה-מלחמה או מעשה איבה כשלהם נגד כוחותיו הצבאיים או הצבאיים-למחצה של הצד שכנגד, או נגד אזרחים בשטח הנתון לשליטתו של אותו צד; אף לא יתקדמו מעבר לקו שביתת הנשק המסומן בסעיף 6 של הסכם זה, ולא יעברו אותו למטרה כל שהיא, פרט למה שנקבע בסעיף 3 של הסכם זה; גם לא יפגעו בגבול הבינלאומי במקום אחר; כמו כן לא יחדרו לתוך חלל האוויר של הצד שכנגד או לתוך מימיו במרחק שלושה מילין מקו החוף ולא יעברו דרך אותו חלל אויר או אותם המים.

סעיף 3.

סילוק הכוחות המצריים מאל-פלוג'ה

1. בהתאם להחלטה של מועצת הביטחון מ - 4 בנובמבר 1948, ולשם ביצוע ההחלטה של מועצת הביטחון מ - 16 בנובמבר 1948, יסולקו הכוחות הצבאיים המצריים משטח אל-פלוג'ה.
2. סילוק זה יתחיל כעבור יום אחד לאחר יום המחרת של החתימה על הסכם זה, בשעה 05:00 לפי שעון גרינויץ', והכוחות המסולקים יוצאו אל מעבר לגבול מצרים - ארץ ישראל.
3. הסילוק יבוצע בפיקוח האומות המאוחדות ובהתאם לתכנית המפורטת בנספח 1 להסכם זה.

סעיף 4.

עקרונות ומטרות

אגב המלצה מיוחדת לביצוע החלטות מועצת הביטחון מ - 4 ו - 16 בנובמבר 1948,

מתאשרים בזה העקרונות והמטרות הבאים:

1. הצדדים מכירים בעקרון שאין לזכות ביתרון צבאי או מדיני בתקופת ההפוגה עליה
פקדה מועצת הביטחון.
2. כן מכירים הצדדים כי החזרת המצב הצבאי לקדמותו, או הטלת שינויים בעמדות הצבאיות הקיימות פרט לאלה המפורשים בהסכם זה, או התקדמות הכוחות הצבאיים של כל צד אל מעבר לעמדות התפוסות בידו בעת חתימת הסכם שביתת הנשק, אינן לפי רוח שביתת הנשק ולא יסייעו למטרתה היסודית.
3. יתר על כן, הצדדים מכירים כי כל אחד מהם רשאי לעמוד על זכויות, תביעות או אינטרסים בעלי אופי לא-צבאי בשטח ארץ-ישראל שעליו חל הסכם זה, וכי כל אלה, כיון שהוצאו בהסכמה הדדית מתחום המו"מ על שביתת הנשק, יוכלו, לפי ראות עיניו של כל אחד מהצדדים, לשמש נושא בעתיד. ומודגש הוא, שאין מטרה לסידור ההסכם הזה לקבוע, להכיר, לחזק, להחליש או לבטל, באיזו דרך שהיא, זכויות, תביעות או אינטרסים של כל צד לגבי טריטוריה, אפוטרופסות או לגבי כל עניין אחר בשטח ארץ-ישראל או בכל חלק שלה או בכל מקום בתוכה, שעליהם חל הסכם זה;
בין אם זכויות, תביעות או אינטרסים אלה, שהצדדים עומדים עליהם, נובעים מהחלטות מועצת הביטחון, בכללן החלטת 4 בנובמבר 1948 והתזכיר מיום 13 בנובמבר 1948 שנערך לשם ביצועה של החלטה זו, ובין אם מקורם הוא אחר.
תנאי הסכם זה נקבעו מתוך שיקולים צבאיים בלבד, וכוחם יפה רק לתקופה

של
שביתת הנשק.

סעיף 5.

קו שביתת נשק

1. הקו המתואר בסעיף 6 של הסכם זה יצוין כקו שביתת הנשק והוא מותווה בהתאם למטרתן ולכוונתן של החלטות מועצת הביטחון מ - 4 ו - 16 בנובמבר 1948.
2. אין לפרש משום בחינה את קו שביתת הנשק כגבול מדיני או טריטוריאלי ואין בהתוויתו שום פגיעה בזכויות, בתביעות ובעמדות של כל אחד מהצדדים להסכם שביתת הנשק לגבי ישובה הסופי של שאלת ארץ-ישראל. מטרת היסוד של קו שביתת הנשק היא להתוות קו אשר מעבר לו לא ינועו הכוחות המזוינים של כל אחד מהצדדים, פרט לאשר נקבע בסעיף 3 של הסכם זה.
4. הוראות ותקנות של הכוחות המזוינים של הצדדים, האוסרות על אזרחים לעבור את קווי הלחימה או להיכנס אל תוך השטח אשר בין הקווים, יישארו בתקפן, לאחר חתימת הסכם זה, בנוגע לקו שביתת הנשק המוגדר בסעיף 6.

סעיף 6.

גזרת עזה - רפיח

1. בגזרת עזה-רפיח יותווה קו שביתת הנשק כבסעיף 2 ב (1) של תזכיר 13 בנובמבר 1948, שנערך לשם בצוע החלטת מועצת הביטחון של 4 בנובמבר 1948, כלומר ע"י קו המתחיל מן החוף במוצא ודי חזי, עובר מזרחה על פני דיר-סונייד, חוצה את כביש עזה-אל-מג'דל ומגיע עד נקודה במרחק שלושה קילומטרים ממזרח לכביש, משם פונה דרומה במקביל אל כביש עזה-אל-מג'דל ונמשך עד לגבול המצרי.

2. בתחומי הקו הזה לא התקדמו הכוחות המצריים בשום מקום אל מעבר לעמדותיהם הנוכחיות, בכלל זה בית חנון וסביבתה, אשר משם יסולקו הכוחות הישראליים אל מצפון לקו שביתת נשק, וכן יתר העמדות הקו המותווה בפסקה 1, אשר תפונינה
3. מכוחות ישראלים בפסקה 3. בגזרה הזאת רשאים הכוחות הישראליים להחזיק בעמדות קדמיות, אשר עצמת כל אחת מהן לא תעלה על מחלקה אחת, בנקודות הבאות: דיר-סונייד, מעברו הצפוני של הנחל (נ.צ. 10751090); 700 יארד מדרום-מערב לסעד (נ.צ. 10500982); מכרות הגפרית (נ.צ. 09870924); תל ג'מה (נ.צ. 08870972); וחרבת אל-מעין (נ.צ. 09320821). העמדה הקדמית הישראלית בבית הקברות (נ.צ. 08160723) תפונה ביום שלאחר יום המחרת לחתימת הסכם זה. העמדה הקדמית הישראלית בגבעה 79 (נ.צ. 10451017) תפונה לא יאוחר מארבעה שבועות אחרי יום חתימת הסכם זה. לאחר פנוי העמדות הנ"ל, יהיו הכוחות הישראליים רשאים לתפוס עמדות קדמיות חדשות בנ.צ. 08360700 ובנקודה ממזרח לגבעה 79, ממזרח לקו שביתת הנשק.
4. בגזרת בית לחם-חברון, בכל מקום שהכוחות המצריים מחזיקים בעמדה, יהיה כוחו של הסכם זה יפה לגבי שני הצדדים; אלא שחתימת קו שביתת הנשק וההסדר ההדדי לסילוק הכוחות ולהפחתתם יבוצעו באופן אשר יוחלט עליו ע"י הצדדים, אם לאחר שייחתם הסכם שביתת נשק שיחול על כוחות צבאיים אחרים באותה גזרה, שאינם של הצדדים הכורתים את ההסכם הזה, ואם במועד יותר מוקדם

כרצון
הצדדים.

סעיף 7.

החזית המערבית והחזית המזרחית

1. הצדדים להסכם זה מכירים, כי בתוך כלל השטח שדבר ההסכם הזה נוגע בו יש גזרות שלא כל תנאי ההסכם ניתנים שם לביצוע מעשי, מפני קרבתם של כוחות צד שלישי, שעליהם אין הסכם זה חל. לכן, מטעם זה בלבד, ועד שייכרת עם צד שלישי זה הסכם שביתת נשק שיבוא תחת ההפוגה הקיימת, לא יחולו תנאי הסכם זה, הדנים בהפחתתם ובסילוקם ההדדי של כוחות צבאיים, אלא על החזית המערבית בלבד, ולא על החזית המזרחית.
2. שטחי החזית המערבית והחזית המזרחית יקבעו בהתאם להגדרתו של ראש מטה או"מ לפיקוח על ההפוגה, על-יסוד עריכת הכוחות המוצבים זה מול זה בגזרה הזאת, וכן על-יסוד פעילות צבאית לשעבר, או אפשרות של פעילות כזאת בעתיד באותה גזרה. הגדרתן של החזית המערבית והחזית המזרחית כלולה בנספח 2 להסכם זה.
3. בשטח החזית המערבית הנתון לשליטה מצרית, לא יחזקו אלא כוחות הגנה מצריים בלבד. כל יתר הכוחות המצריים יסולקו משטח זה לנקודה או לנקודות אשר לא יחרגו מזרחה מקו אל-עריש - אבו-עוגילה.
4. בשטח החזית המערבית הנתון לשליטת ישראל, לא יוחזקו אלא כוחות הגנה ישראלים בלבד, אשר יהיו מבוססים על הישובים. כל יתר הכוחות הישראליים יסולקו משטח זה לנקודה או לנקודות מצפון לקו המותווה בסעיף 2א של תזכיר 13

- בנובמבר 1948 שנערך לשם בצוע החלטת מועצת הביטחון מ - 4 בנובמבר 1948.
5. כוחות ההגנה הנזכרים בפסקות 3 ו - 4 לעיל יהיו כמוגדר בנספח 3 להסכם זה.

סעיף 8.

שטח מפורז

1. שטח הכפר אל-עוג'ה וסביבתו, כמוגדר בפסקה 2 של סעיף זה, יפורז, ולא תהיה לכוחות המזוינים המצריים והישראליים כאחד כל דריסת רגל בו. יושב-ראש הועדה המעורבת לשביתת-הנשק שהוקמה לפי סעיף 10 של הסכם זה ומשקיפי האומות המאוחדות הנספחים לוועדה יהיו אחראיים להבטחת ביצועו המלא של תנאי זה.
2. השטח המפורז יתחם כלהלן: החל מנקודה בגבול מצרים - ארץ-ישראל חמשה (5) קילומטרים מצפון-מזרח למקום בו כביש רפיח - אל עוג'ה חוצה את הגבול (נ.צ.) 08750468, דרומה-מזרחה לחאסם אל-ממדור (נ.צ. 09650414), משם דרומה - מזרחה לגבעה 405 (נ.צ. 10780285), משם דרומה-מערבה לנקודה בגבול מצרים - א"י חמשה (5) קילומטרים מדרום-מזרח למקום בו מסילת הברזל הישנה חוצה את הגבול (נ.צ. 09950145), משם חזרה לאורך גבול מצרים - א"י עד לנקודה המוצא.
3. מעברו המצרי של הגבול, מול אזור אל-עוג'ה, לא תהיינה עמדות ההגנה המצריות קרובות יותר לאל-עוג'ה מאשר אל קוסימה ואבו-עוג'ילה.
4. שום כוחות צבא לא ישתמשו בכביש טאבה - קוסימה - עוג'ה לשם כניסה לא"י.
5. תנועת הכוחות המזוינים של כל צד להסכם זה לכל חלק של האזור המוגדר בפסקה

2 של סעיף זה, לכל מטרה שהיא, או אי קיומו של כל תנאי אחר של סעיף זה ע"י אחד הצדדים, ייחשב, לאחר שנציגי האומות המאוחדות יאשרו את העובדה, כהפרה חמורה של הסכם זה.

סעיף 9.

חילוף שבויי מלחמה

כל שבויי המלחמה הנמצאים בידי כל אחד מהצדדים להסכם זה והמשתייכים לכוחות

המזוינים, הסדירים או הבלתי-סדירים, של הצד השני יוחלפו כלהלן:

1. ההחלפה של שבויי המלחמה תבוצע בשלמותה בפיקוח האומות המאוחדות ובהנהלתן. ההחלפה תחל תוך עשרה ימים מחתימת הסכם זה ותסתיים לא יאוחר מעשרים ואחד יום לאחר מכן. משייחתם הסכם זה, ינסח יושב-ראש הועדה המעורבת לשביתת הנשק, המוקמת לפי סעיף 10 של הסכם זה, תוך התייעצות עם השלטונות הצבאיים של הצדדים, תכנית להחלפת שבויי המלחמה במשך התקופה הנ"ל, ויקבע את המועד ואת כל יתר הפרטים הנוגעים לכך.
2. שבויי מלחמה, אשר יש נגדם תביעה משפטית, וכן אלה שנידונו על פשעים פליליים או עבירות אחרות, ייכללו בהחלפה זו של שבויים.
3. כל החפצים המיועדים לשימוש אישי, דברי ערך, מכתבים, מסמכים, תווי זיהוי וכל יתר החפצים האישיים מכל מין שהוא, השייכים לשבויי המלחמה המוחלפים, יוחזרו להם, ואם ברחו השבויים או מתו - יוחזרו החפצים לאותו צד אשר על כוחותיו המזוינים נמנו השבויים.
4. כל העניינים שלא נקבע דינם המפורש בהסכם זה, יקוימו בהתאם לעקרונות שנקבעו באמנה הבינלאומית על ההתנהגות לגבי שבויי מלחמה, שנחתמה בג'ניבה ב- 27 ביולי 1929.
5. הועדה המעורבת לשביתת הנשק, המוקמת לפי סעיף 10 של הסכם זה, תיטול עליה את האחריות לגילוי מקום המצאם של נעדרים, הן מבין אנשי צבא והן מבין אזרחים, תוך השטחים הנתונים לשליטת כל צד, על-מנת להקל את

החלפתם
המהירה. כל צד מתחייב לסייע בידי הועדה במלוא יכולתו ולהושיט לה את
כל
העזרה במילוי התפקיד הזה.

סעיף 10.

ועדה מעורבת לשביתת הנשק

1. על בצוע תנאי ההסכם הזה תשגיח ועדה מעורבת לשביתת הנשק, מורכבת משבעה חברים, אשר כל צד להסכם זה, ימנה שלושה מהם ואשר היושב-ראש שלה יהיה ראש המטה של ארגון או"מ לפקוח על ההפוגה, או קצין גבוה מקרב משקיפי או"מ, אשר יתמנה ע"י ראש המטה לאחר התיעצות עם שני הצדדים להסכם זה.
2. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תקיים את מושבה באל-עוג'ה ותכנס את ישיבותיה במקומות ובזמנים שתמצאם לנחוצים לשם ניהול יעיל של עבודתה.
3. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תכונס לישיבתה הראשונה ע"י ראש המטה של ארגון או"מ לפקוח על ההפוגה לא יאוחר משבוע אחד לאחר חתימת הסכם זה.
4. החלטות הועדה המעורבות לשביתת הנשק תתקבלנה, במידת האפשר, פה אחד. בהעדר אחדות הדעות, תתקבלנה ההחלטות ברוב קולות של חברי הועדה הנוכחים והמצביעים. בשאלות עקרוניות, אפשר יהיה להגיש ערעור לועדה מיוחדת שתאשר מורכבת מראש המטה של ארגון או"מ לפקוח על ההפוגה ומחבר אחד מקרב על אחת משתי המשלחות, המצרית והישראלית, לועידת שביתת הנשק ברודוס, או קצין גבוה אחר. החלטת הועדה המיוחדת בכל שאלה שהובאה בפניה תהיה סופית.

- אם לא הוגש ערעור על החלטה של ועדת שביתת הנשק תוך שבוע ימים ממועד
- ההחלטה, יראו את ההחלטה כסופית. ערעורים לוועדה המיוחדת יוגשו לראש המטה של ארגון או"מ לפקוח על ההפוגה, והוא יכנס את הוועדה בכל ההקדים האפשרי.
5. הוועדה המעורבת לשביתת הנשק תנסח את כללי הנוהל לעבודתה. לא תכונסנה ישיבות אלא לאחר הודעה בעוד מועד ע"י היושב ראש לחברי הוועדה. רוב חברי הוועדה הוא יהיה המנין החוקי בישיבותיה.
6. הוועדה תהיה רשאית להעסיק משקיפים, במספר שתראה אותו דרוש לביצוע תפקידיה, והללו יוכלו להתמנות אם מקרב הארגונים הצבאיים של שני הצדדים ואם מקרב חבר העובדים הצבאיים של ארגון או"מ לפקוח על ההפוגה, או משני אלה. אם יתמנו משקיפי או"מ כאמור, יוסיפו הללו לסור למשמעתו של ראש מטה ארגון או"מ לפיקוח על ההפוגה. הטלת תפקידים בעלי אופי כללי או מיוחד על משקיפי או"מ הנספחים לוועדה המעורבת לשביתת הנשק, תהיה טעונה אשורו של יושב ראש הוועדה, כלומר של ראש מטה או"מ או של נציגו הממונה.
7. תביעות או תלונות, שהוגשו ע"י אחד הצדדים בנוגע לתחולתו של הסכם זה, יובאו מיד לוועדה המעורבת לשביתת הנשק באמצעות יושב הראש שלה. הוועדה, באמצעות מנגנון הפיקוח והחקירה שלה, תנקוט לגבי תביעות ותלונות כאלה באותה פעולה שתראה אותה מתאימה, על מנת להגיע לידי פתרון צודק ומניח את דעת שני הצדדים.
8. נחלקו הדעות לגבי משמעותו של תנאי מסוים בהסכם זה, יכריע פירושה של הוועדה; אולם זכות הערעור, שנקבעה בפסקה 4, תישאר קיימת ועומדת. הוועדה תוכל, לפי ראות עיניה ובהתאם לצורך, להמליץ מזמן לזמן לפני הצדדים על הכנסת שנויים בתנאי ההסכם הזה.

9. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תגיש לשני הצדדים דינים וחשבונות על פעולותיה
כל אימת שתראה צורך בכך. והעתק של כל דו"ח יישלח אל המזכיר הכללי של
10. האומות המאוחדות לשם העברתו למוסד המתאים של האומות המאוחדות. לחברי הועדה ולמשקיפיה יוענק וינתן אותו חופש תנועה וגישה בשטחים שהסכם
זה חל עליהם, שהועדה תחליט עליו; בתנאי שאם נתקבלה החלטה כזאת ברוב
קולות יועסקו משקיפי או"מ בלבד.
11. הוצאותיה הכספיות של הועדה, פרט להוצאות משקיפי האומות המאוחדות, יישאו
בהן שווה בשווה שני הצדדים להסכם זה.

סעיף 11.

אי-פגיעה בזכויות הצדדים

שום תנאי מתנאי ההסכם הזה לא יחרוך בשום פנים מראש את זכויותיו, תביעותיו ועמדתו של כל אחד מהצדדים ביישובה הסופי של שאלת ארץ-ישראל בדרך שלום.

סעיף 12.

אישור ותחולה

1. ההסכם הזה אינו טעון אישור ויכנס לתקפו מיד לאחר חתימתו.
2. הסכם זה, שנשאו-ונתנו בו ושנכרת בהתאם להחלטת מועצת הביטחון מ - 16 בנובמבר 1948 - הדורשת הנהגת שביתת נשק על מנת להרחיק את הסכנה הנשקפת לשלום בארץ ישראל ולהקל על המעבר מן הפוגה הקיימת לשלום של קבע בארץ-ישראל - ישאר בתקפו עד אשר יושג ישוב של שלום בין הצדדים, בהתחשב עם האמור בפסקה 3 של סעיף זה.
3. הצדדים להסכם זה יוכלו, בהסכמה הדדית, לתקן בכל עת את ההסכם או כל תנאי מתנאיו, להפסיק את תקפם, פרט לסעיפים 1 ו - 2. בהעדר הסכמה הדדית, ולאחר

- שהסכם זה יעמוד בתקפו שנה אחת ממועד חתימתו, יוכל כל אחד משני הצדדים
- לדרוש מהמזכיר הכללי של האומות המאוחדות לכנס ועידה של נציגי שני הצדדים
- על מנת לשקול מחדש, לתקן או לבטל כל תנאי מתנאי הסכם זה, פרט לסעיפים 1 ו -
2. השתתפות בוועידה זו תהיה חובה על שני הצדדים.
4. אם לא הגיעו בוועידה הנזכרת בפסקה 3 של סעיף זה, לידי פתרון מוסכם בשאלה
- השנויה במחלוקת, יוכל כל צד להביא את הענין בפני מועצת הבטחון של האומות המאוחדות ולתבוע ממנה את סיפוק טענותיו, בנימוק שהסכם זה נכרת בהתאם
- לפעולת מועצת הביטחון המכוונת להשכנת שלום בארץ-ישראל.
5. הסכם זה מבטל את ההסכם המצרי-הישראלי להפסקת אש כללית, שנכרת ע"י
- הצדדים ב - 24 בינואר 1949.
6. הסכם זה נחתם בחמשה העתקים. העתק אחד יישמר בידי כל צד; שני העתקים יישלחו אל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות לשם העברתם למועצת הבטחון ולועדת הפיוס לארץ-ישראל מטעם האומות המאוחדות, והעתק אחד ימסר לידי המתווך בפועל לא"י.
- לאות ולעדו**ת באו על החתום נציגיהם החתומים מטה של הצדדים להסכם זה, במעמד המתווך בפועל לארץ-ישראל וראש המטה של ארגון או"מ לפיקוח על ההפוגה.
- נערך ברודוס, אי רודוס, יון, ביום עשרים וארבעה בפברואר אלף תשע מאות ארבעים ותשע.

מטעמה ובשמה של ממשלת מצרים

חתום: מוחמד סוף אל דין

מ.ק. אל-רהמני

מטעמה ובשמה של ממשלת ישראל

חתום: ולטר איתן

יגאל ידין

אליאס ששון

נספח 1

("תכנית סילוק הכוחות מאל-פלוג'ה").

נספח 2

חזית מערבית וחזית מזרחית

על יסוד שקולים צבאיים בלבד, הנוגעים לכוחותיהם של שני הצדדים להסכם זה וכן לכוחות צד שלישי אשר בשטח שאין הסכם זה חל עליו, תהא ההפרדה בין החזית המערבית ובין החזית המזרחית בא"י כדלהלן:

א. חזית מערבית:

השטח מדרום וממערב לקו המותווה בסעיף 2. א. של תזכיר 13 בנובמבר 1948 המכוון לבצוע ההחלטה של מועצת הביטחון מ - 4 בנובמבר 1948, מנקודת מוצאו במערב עד לנקודת ציון 12581196, משם דרומה לאורך הכביש חתה-אל-פאלוג'ה

-
צומת כבישים בנ.צ. 12140823 - באר שבע ועד לנקודת גובה 402 שמצפון לביר עסלוג'.

ב. חזית מזרחית:

השטח ממזרח לקו המתואר בפסקה א' לעיל, ומנקודת גובה 402 עד לקצה הדרומי של
ארץ-ישראל, בקו ישר המציין את אמצע המרחק בין גבול מצרים - ארץ-ישראל מזה וגבול עבה"י ארץ-ישראל מזה.

חתום: ו.א.ריילי

בריגדיר-גנרל וויליאם א.ריילי,

מחיל הצי של ארצות הברית

ראש המטה של ארגון או"מ

לפקוח על ההפוגה

רודוס 24 בפברואר 1949